

est caro mortalis interficiens mortē: morte
 p̄bens paciētie documentū: p̄mittēs resur-
 rectionis exemplū. Quāta bona facta sūt
 iusti: de malo iniusti: Hoc ē magnū dei: qz
 z bonū quod facis ip̄e tibi dedit: z de malo
 tuo ip̄e benefacit. Noli ergo mirari: p̄mittit
 deus z iudicio p̄mittit: p̄mittit z mēsurā:
 numero: pondere p̄mittit. Apud illū nō ē
 iniqtas: tu t̄m ad eum ptine. In ip̄o spem
 pone: ip̄e sit adiutor tuus: salutare tuū. In
 illo sit locus munit̄: turre fortitudinis. Re-
 fugiū tuū ip̄e ē: et non te sinit tēptari supra
 q̄ potes ferre: sed faciet cum temptatione
 etiā exitū vt possis sustinere: vt quod te si-
 nit pati tēptationē potestas eius sit: quod
 nō sinit vltra in te fieri q̄ potes ferre: miseri-
 cordia ei⁹ sit: qm̄ potestas dei ē: et tibi dñe
 misericordia: qz tu reddes vnicuiq̄ secun-
 dū opera eius.

Explicit Tractat⁹ de p̄s LXI.

Post tractatū: cum mathematic⁹ in po-
 pulo monstraref.

Illa ecclesie sūt: etiā istū quē videtis
 bibere vult: simul etiā vt noueritis: q̄
 multi in cōmixtiōe ch̄istianoz: ore suo be-
 nedicāt: z corde suo maledicāt: iste ex chri-
 stiano et fideli penitēs redit: z territus po-
 testate dñi: conuertit ad misericordiā dñi.
 Seductus enī ab inimico cuz esset fidelis:
 diu mathematic⁹ fuit: seduct⁹ seducēs: de-
 ceptus decipiēs: illerit: sefellit: multa men-
 dacia locutus est cōtra deū: q̄ dedit homi-
 nibus potestatem faciendi quod bonū est:
 z non faciendi quod malum est. Iste dice-
 bat: qz adulteriū non faciebat volūtas p̄-
 pria: sed venus: z homicidiū non faciebat
 volūtas p̄pria: sed Mars: z iustū nō facie-
 bat deus: sed Jouis: z alia multa sacrilega
 nō parua. Q̄ multis enī putat ch̄istianis
 n̄simos abstulisse: Q̄ multi ab illo emerūt
 mēdaciū quib⁹ dicebamus: Filij hominū
 vsq̄quo graues corde: vt quid diligis va-
 nitatē z q̄ritis mendaciū: Q̄modo sicut de
 illo credendū est: horruit mendaciū: z mul-
 torū hominū interitū: se aliqñ a diabolo sē
 sit illectū: cōuertit ad deū penitens. Puta-
 mus fratres: de magno timore cordis acci-
 disse. Quid enim dicturi sum⁹: Nāq̄ si ex
 pagano p̄uerteref mathematicus: magnū
 quidē esset gaudiū: sed tñ posset videri: q̄a
 sic cōuersis: est clericatus q̄rere in ecclesia.
 Penitens est: nō querit nisi solā misericor-
 diā. Cōmendāus est q̄: z oculis z cordi-
 bus vestris eū quē videt: cordib⁹ amate:

oculis custodite: videte illū: scitote illū: et
 quacūq̄ ille trāsierit: fratrib⁹ ceteris q̄ mō-
 bic nō sunt ostēdite illū: z ista diligētia mi-
 sericordia ē: ne ille seductor retrabat cor et
 oppugnet. Custodite vos: non vos lateat
 cōuersatio ei⁹: via eius: vt testimonio v̄o
 nobis cōfirmet vere illū ad deū esse cōuer-
 sum. Nō enī silebat fama de vita eius: q̄si
 sic vobis videndus z miserāndus offertur.
 Hostis in actib⁹ ap̄loz esse scriptū: qz mul-
 ti perierint talis artū homies: z doctrinaz
 nefariarū sectatores: omnes codices suos
 ad ap̄los attulerūt: z incensi sunt libri tam
 multi vt p̄tneret ad scriptorē: estimationē
 eoz facere: z summā precij p̄scribere. Hoc
 vtiq̄ p̄pter gloriā dei: ne tales etiā perditū
 desperarent ab illo qui nouit q̄rere qd̄ pe-
 rierat. Perierat q̄ iste: nūc quesit⁹: inuētus
 adductus est: portat secū codices incēden-
 dos: p̄ quos fuerat incendēdus: vt illis in
 ignē missis: ip̄e in refrigeriū trāseat. Sciat
 enī tñ fratres olim pulsare ad eccliaz ch̄risti
 medicinā: sed qz talis est in q̄ exercit⁹ erat:
 q̄ supra se esset: z de mendacio atq̄ fallacia
 dilat⁹ ē ne tēptaret: z aliqñ tñ admissus ē:
 ne piculosi⁹ tēptaret. Orate p̄ illo p̄ chri-
 stū: proius hodiernā precē fundite domi-
 no deo n̄ro. Scim⁹ enī z certi sum⁹: qz oīo
 vestra delet oēs impietates eius. Bonū
 vobiscū.

Incipit Tractat⁹ de p̄s LXII.

Propter eos qui forte rudes sūt ad
 huc ad nomē ch̄risti: quia vndiq̄
 collegit qui p̄ omibus dedit sāgu-
 nē suū: dicendū est paucis: quod z illi libē-
 ter audiāt q̄ nouerūt z discāt q̄ nō nouerūt.
 Psalmi isti quos cātamus anteq̄ dñs no-
 ster Iesus ch̄ristus natus esset ex virgine
 Maria: spiritu dei dictate dicti z cōscripti
 sūt. Fuit enī Dauid rex in iudeoz gente: q̄
 gens vna colebat deū vnū qui fecit celū et
 terrā: mare z omia que in ip̄is sūt: siue que
 vidētur: siue q̄ nō vidētur. Cetera autē gen-
 tes: aut idola colebāt que manibus suis se-
 cerāt: aut creaturā dei nō ip̄m creatorē: id
 est aut solē: aut lunā: aut stellas: aut mare:
 aut mōtes: aut arbores. Hec enī omia de-
 us fecit: z laudari se vult in illis: nō illa co-
 li p̄ se. Ergo in ip̄a gēte iudeoz Dauid rex
 fuit: de cuius semie nat⁹ est dñs noster Je-
 sus ch̄ristus ex Maria virgine: q̄a de illo
 ducebat genus virgo Maria: que peperit
 ch̄ristū. z dicti sunt isti psalmi: z p̄phetabat
 in eis ch̄rist⁹ v̄etur post multos annos: z di-

cēbat ab illis pphetis qui fuerūt anteq̄ dñs noster Iesus christ⁹ de Maria virgine nascere. Quicqd futurū erat temporū nostris: qđ modo legim⁹ ⁊ videmus: ⁊ multū gaudem⁹: qz spes nostra p̄dicta ē a sanctis: qui illud nō videbant impletū in spiritu futurū videbāt. Et nos mō legim⁹ ⁊ audimus a lectorib⁹ disputamus illa: ⁊ quō sūt in scripturis sic ea videm⁹ impleri per totū orbē terrarū. Quis inde nō gaudeat: Quis nō et ea que nōdum venerūt ventura speret: ppter illa q̄ iaz tanta impleta sūt. Adō em̄ fratres videtis: qz tot⁹ mūdus: tota terra: oēs gentes: oēs regiones currūt ad nomen christi: ⁊ credūt in christū. Certe videtis hoc quō vbiq̄ evertant vanitates paganorū: videtis hoc manifestū est vobis. Nūquid ⁊ hoc de libro vobis legim⁹ ⁊ non ante oculos vestros sit: Hoc q̄ totū qđ videtis aī oculos vestros fieri: scriptū est aī inmensa volumina annoꝝ: p istos quos modo legim⁹ qñ iam ista impleri videm⁹. Sed qñ scripta sunt ⁊ illa q̄ nōdum venerūt: id est qz dñs n̄r Iesus christus ventur⁹ est vt iudicet: qui p̄mo venit vt iudicaret. Venit em̄ p̄mo hūilis: postea ventur⁹ ē excelsus: venit vt ostēderet exēplū patiētie: postea ventur⁹ ē vt p̄ meritis iudicet oēs: siue bonos siue malos: qz q̄ nōdum venit hoc quō speram⁹ venturū christū iudicem viuorū ⁊ mortuorū: debem⁹ illud credere modicū quō restat. Venturū esse credam⁹ qñ iam videmus tanta q̄ tūc futura erāt modo cōpleri. Stultus ē em̄ q̄ nō vult credere pauca que restant: cum videat tā multa impleta esse q̄ tunc non erāt qñ p̄dicebant. Psalm⁹ ergo iste dicit ex p̄sona dñi n̄ri Iesu christi ⁊ capitis ⁊ mēbroꝝ. Ille em̄ vnus q̄ nat⁹ est de Maria: ⁊ passus ē: et sepult⁹ ē: ⁊ resurrexit ⁊ ascēdit i celū: ⁊ mō ad dexterā p̄ris sedet ⁊ interpellit pro nobis: caput nostrū est. Si ille caput ē: nos mēbra sum⁹: tota ecclesia eius q̄ vbiq̄ diffusa est: corpus ip̄i ē: cui⁹ ē ip̄e caput. Nō solū aut̄ fideles q̄ mō sunt: s̄ ⁊ qui fuerūt aī nos: et qui post nos futuri sunt vsq̄ in finē seculi: oēs ad corpus eius p̄tinent: cui⁹ corporis ip̄e caput est q̄ ascēdit in celū. Quia ergo iam nouim⁹ caput ⁊ corpus: ille est caput: nos corpus: qñ audimus vocē ip̄ius: ⁊ ex capite debem⁹ audire ⁊ ex corpe: qz quicqd pass⁹ ē i illo: ⁊ nos passi sum⁹: qz ⁊ nos quō patimur in nobis ⁊ ip̄e patit. Quō si aliqd patiat caput: nunquid pōt dicere man⁹: qz nō patit. Aut si ali-

quid patit man⁹: nunquid pōt caput dicere: qz non patit. Quā aliqd patit mēbrū n̄m: oia mēbra currūt vt subueniāt mēbro quō patitur. Si q̄ ille cū passus ē nos in illo passi sum⁹: ⁊ ille iā ascēdit in celū ⁊ sedet ad dexterā p̄ris: quicqd patit ecclesia ip̄ius in tribulationib⁹ hui⁹ seculi: in tēptationib⁹: in necessitatib⁹: i angustijs: qz sic illa oportet erudiri: vt igne tanq̄ aurū purget: ip̄e patit. Probam⁹ qz nos in illo passi sum⁹ dicēte Ap̄lo: Si autē mortui estis cū christo: quō adhuc velut viuētes d̄ hoc mūdo decernitis: Itē dicit: qz vetus hō noster simul crucifix⁹ est cū illo: vt euacuaret corpus peccati. Si q̄ in illo mortui sum⁹: in illo etiā resurrexim⁹. Dixit em̄ ip̄e ap̄lus: Si autē resurrexistis cū christo que sursum sunt sapite: que sursum sunt q̄rite: vbi christus ē in dextera dei sedens. Si q̄ in illo mortui sumus: ⁊ in illo resurrexim⁹: ⁊ ip̄e i nobis morit⁹: ⁊ in nobis resurgit. Ip̄e ē em̄ vnitas capitis ⁊ corporis: nō imerito vox ip̄ius etiaꝝ n̄ra ē: ⁊ vox n̄ra ip̄ius est. Audiam⁹ q̄ psalmū ⁊ i eo christū loquētem intelligam⁹. Titulū habet iste psalmus. **Ipsi David cū esset i deserto Idumee.** Per Idumee nomē intelligit seculū istud. Idumea em̄ gens erat q̄daz errantiū hominū: vbi idola colebant. Nō in bono ponit Idumea ista. Si nō in bono ponit: intelligendū est istā vitā: vbi patimur tantos labores: ⁊ vbi tantis necessitatib⁹ subditū sum⁹ Idumee nomē significari. Et hic ē desertū: vbi multū sitit: ⁊ audituri estis vocē mō sitientis in deserto. Si aut̄ cognoscam⁹ nos sitientes: cognoscem⁹ nos ⁊ bibētes: qz q̄ sitit in isto seculo: in futuro seculo satiabit⁹: dicēte dño: Beati qui esuriūt ⁊ sitiūt iusticiam: qz ip̄i saturabunt. Ergo in h̄ seculo nō debem⁹ q̄si amare saginā. Hic sitiendū est: alibi saginabimur. Adō aut̄ vt nō deficiam⁹ i isto deserto: asp̄git nobis rozē verbi sui: et non nos dimittet p̄sus arefcere: vt nō sit de nobis repetitio: s̄ vt sic sitiam⁹ vt bibam⁹. Ut aut̄ bibamus aliqua gratia et⁹ aspgamur: tñ sitimus. Et quid dicit aīa nostra deo:

Expositio psalmi.

Deus de⁹ meus: ad te de luce vigilo. Quid ē vigilare. Vigila- re nō dormire. Quid est dormire. Est somn⁹ aīe: est somnus corporis. Somn⁹ corporis oēs debem⁹ h̄re: qz si nō habeat somnus corporis deficit hō: deficit ip̄m corpus. Nō em̄ pōt diu sustinere corp⁹ nostrū fra-

gile animā vigilantē z intentā i actiōibus. Si diu fuerit intēta aīa i actiōib⁹: corp⁹ fragile z terrenū nō illā capit: nō illā sustinet: ppetuo agentē: z deficit z succūbit. **30** de⁹ donauit somnū corpi: quo repant mēbra corpis: vt possint vigilantē aīaz sustinere. Illud autē cauere debem⁹: ne ipa aīa nra dormiat. **Adal⁹** em̄ ē somn⁹ aīe: bon⁹ somnus corpis: quo repat valitudo corporis. Somn⁹ autē aīe est obliuisci deū suū. **Que** cūq; aīa oblita fuerit deū suum: dormiuit. Ideo dicit ap̄lus: Quibusdā oblitis deus suus: Et tanq; i somno agentib⁹ deliramēta culture idoloz. Sic sunt em̄ q; colūt idola: quō q; vident in somnis vana. Si autē euigilet aīa ipoz intelliget a q; facta est: et non colit qd ipa fecit. **Bicit** q; quibusdā ap̄lus: Surge q; dormis: z exurge a mortuis: z illuminauit te christ⁹. **Itū** quid corpe dormiētē excitabat ap̄lus: Sed excitabat aīaz dormiētē: qn̄ ad h̄ eā excitabat: vt illuminaret a christo. Ergo fm̄ ipas vigilias dicit iste: **Deus** de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. **Itō. n.** vigilares i te: nisi oriēs lux tua q; te de somno excitaret. Illuminat em̄ aīas christ⁹ z facit eas vigilare. Si autē lumē suū detrahat: obdormiūt. Ideo illi dicit in alio psalmo: Illumina oculos meos: ne vnq; obdormiā in morte. **Aut** si ab illo auerse obdormiūt: p̄sens est illis lumē z nō possunt videre: qz dormiūt. Quō z corpe q; dormit inter diez: iā ort⁹ est sol: iam dies calet: et ille tanq; in nocte ē: qz nō vigilat vt videat iā ortū diē. Sic quibusdā iā p̄ntē christo: iam p̄dicata vitate inest adhuc somn⁹ aīe illi. Ergo vos si vigiletis dicite quotidie: Surge qui dormis: z exurge a mortuis: z illuminauit te christus. **Uita** em̄ via z mores vri vigilare debent in christo: vt sentiāt alij pagani dormientes: z ad somnū vigiliaz vestraz excitentur: z ipi excutiāt somnū: z incipiāt in christo vobiscū dicere: **Deus** de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. **Sitiuit** tibi aīa mea: Ecce illud desertū Idumee. **Uidet** quō hic sitit: h̄ vide qd hic bonū est: sitiuit tibi. **Sūt** em̄ q; sitiūt: sed nō deo. **Dis** q; sibi vult aliqd p̄stari: i ardore ē desiderij. ipm̄ desiderij sitis ē aīe. **Et** videte quāta desideria sūt in cordib⁹ hoīm: **Ali⁹** desiderat aurū: alius desiderat argentū: alī⁹ desiderat possessiones: alius desiderat hereditates: alius amplā pecuniā: alī⁹ multa pecora: alī⁹ domuz magnā: alī⁹ vxorē: alius honores: alius filios. **Uidetis** desideria ista quō sūt in cor-

dibus hominū. **Arde**t omnes homines desiderio: z vix inuenit qui dicat: Sitiuit tibi aīa mea. **Sitiūt** em̄ homines seculo: et nō se intelligūt in deserto esse Idumee: vbi debz sitire aīa ipoz deo. **Bicam⁹** q; nos: Sitiuit tibi aīa mea: **Oēs** dicam⁹: qz in cōcordia xpi oēs vna aīa sum⁹: ipsa aīa sitiit i Idumee. **Sitiuit** tibi inqt aīa mea. **Quā** ml̄tipliciter tibi ⁊ caro mea. **Parū** ē: qz sitiuit aīa mea: sitiuit z caro mea. **Puras** si aīa sitit deo: quō z caro sitit deo: **Qñ** enim caro sitit: aquā istā sitit: qñ aīa sitit fontem sapiētie sitit. **Be** ipō fonte inebriabunt aīe nostre: sicut dicit alius psalmus: Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue: z torrente deliciarū tuaz potabis eos. **Sitiēda** ē q; sapiētia: sitiēda ē iusticia. **Itō** ea satiabimur: nō ea implebimur: nisi cū fuerit finita vita ista: z venerim⁹ ad illud qd p̄misit de⁹. **Promi** sit em̄ de⁹ equalitatē angeloz: z mō angeli nō sitiūt: quō nos: nō esuriūt: quō nos: sed habēt sagnā veritatē lucis imortalis sapiētie. **Ideo** beati sunt: z d̄ tanta beatitudine: qz i illa sunt ciuitate hierlm̄ celesti: vñ nos mō pegrinamur: attendūt nos pegrinos: z misereant nos: z iussu dñi auxiliant nobis: vt ad illā patriā cōmunē aliqñ redeam⁹: et ibi cū illis fonte dñico veritatis z eternitatis aliqñ saturemur. **Adodo** ergo sitiit aīa nra: vñ z caro nra sitit: z hoc multipliciter. **Multipliciter** tibi inqt sitit z caro mea: qz z carni nre p̄mittitur resurrectio. **Quō** aīe nre p̄mittit beatitudo: sic et carni p̄mittit resurrectio. **Resurrectio** carnis talis nobis p̄mittitur. **Audite** z discite z tenete que sit spes christianozū. **Quare** sum⁹ christiani: **Non** em̄ ad hoc sum⁹ christiani: vt terrenā nob̄ felicitatē petam⁹ quā plerūq; habēt et latrones z scelerati. **Ad** aliā felicitatez nos sum⁹ christiani: quā tūc accipiem⁹ cuz vita ista hui⁹ seculi tota trāsierit. **Ergo** p̄mittit nobis z carnis resurrectio: et talis resurrectio carnis nobis p̄mittit: vt caro quidem ista quā mō portam⁹ resurgat in finē. **Nec** incredibile vobis videat. **Si** enim de⁹ fecit nos q; nō eram⁹: magnū illi ē reparare q; eram⁹: **Ergo** h̄ vobis incredibile nō videat: qz qñ putrescere mortuos videtis: z ire i cineres z in puluerē. **Aut** si incēdat aliquis mortu⁹: aut si canes dilaniēt eū: putatis qz inde nō erit resurrectur⁹: **Oīa** q; discernūt: z in fauillas quasdā putrescūt: integra deo sunt. **In** illa em̄ elemēta mūdi eunt vñ primo venerūt qñ facti sum⁹. **Itō** illa videm⁹

Alia lra.
t nō habet.

Alia lra.
t in te.

sed tñ deus vn̄ scit pducet illa: qz z ante q̄
 essem: vn̄ sciebat nos pduxit. Talsis q̄ re-
 surrectio carnis nob̄ p̄mittit: vt q̄uis ipsa
 sit caro quā mō portam q̄ resurrectura est:
 tñ nō habeat corruptionē quaz mō habet.
Modo em̄ ex corruptioe fragilitatis: si nō
 māducem: deficiam: z esurim: si nō bibe-
 mus: deficiam: z sitim: si diu vigilem: defi-
 cim: z dormiam: si diu dormiam: deficiam:
 ideo vigilam: si diu māducem: z bibam:
 q̄uis p̄p̄t refectioez māducem: z bibam.
 ip̄a diuturna refectio defectio est: si diu ste-
 rim: fatigamur: iō sedem: z si diu sedeam:
 z ibi fatigamur: z iō surgim. **B**eide videte
 qz nullus carnis n̄fe stat: qm̄ infantia volat
 in puericiā: z q̄ris infantia: z nō ē infantia:
 qz iā p̄ infantia puericia ē. **I**terū z ip̄a mi-
 grat ī adolescētia: q̄ris puericia z nō inue-
 nis. **A**dolescēs sit iuuenis: q̄ris adolescen-
 tē z nō est. **I**uuenis sit senex: q̄ris iuuenē z
 nō inuenis. **E**t senex morit: q̄ris senē z non
 inuenis. **N**ō stat ergo etas n̄ra: vbiqz fati-
 gatio est: vbiqz lassitudo: vbiqz corruptio.
Attēdetes q̄lem nobis sp̄e resurrectionis p̄
 mittat deus. **I**n istis omib̄ multiplicibus
 defectioib̄ n̄ris: sitim illā incorruptionē: z
 sic caro nostra multiplici sitit deo. **I**n ista
Irdumea: in isto deserto: q̄s multiplici la-
 borat: tā multiplici sitit: q̄s multiplici fati-
 gat: tā multiplici sitit illā infatigabile incor-
 ruptionē: quā fr̄es mei bono christiano et
 fidei etiā in h̄ seculo caro deo sitit: qz si opus
 est carni pane: si opus est aqua: si opus est
 vino: si opus est nūmo: si opus est iumēto
 carni huic: a deo petere debet: nō a demo-
 nijs z idolis: z a nescio quib̄ potestantibus
 h̄ seculi. **S**ūt. n. qui q̄n famē patiunt ī isto
 seculo dimittūt deū: z rogāt mercuriū: aut ro-
 gant iouē vt det illis: aut quē dicūt celestē:
 pron: aut aliq̄ demonia silia: nō deo sitit ca-
 ro ip̄oz. **Q**ui autē deo sitit: vndiqz debēt
 sitire: z aia: z carne: qz z aie deus dat panē
 suū: id est v̄bū veritatis: carni deo dat que
 necessaria sūt: qz deo fecit: z animā: z carnē.
Prop̄t carnē tuā rogas demonia: nūquid
 animā tuā deo fecit: z carnē tuā demonia fe-
 cerūt: **Q**ui fecit aiaz: ip̄e fecit z carnē: q̄ fecit
 ambas res: ip̄e pascit ambas res. **U**trūqz
 nostrū deo sitiat: z ex labore multiplici sim-
 pliciter fatiet. **U**bi autē sitit aia n̄ra: z mul-
 tipliciter caro n̄ra: nō cuiusc̄ sed tibi dñe:
 id est deo n̄ro. **U**bi sitit: **I**n terra de-
 ferta z sine via z sine aqua: **S**eculū
 istud diximus: ip̄a est **I**rdumea: hoc est de-

Alia lra.
 i i via z i
 aquosa.

sertū **I**rdumea: vn̄ titulū psalmus accepit.
In terra deserta. **P**arū ē deserta: vbi nullus
 hoim̄ habitat: z insup et sine via: z sine aq̄.
Utinā vel viā haberet ip̄m desertū: vn̄qz
 illuc hō incurrens: vel nosset qua inde exi-
 ret. **N**ō videt hoim̄ ad solatiū: non videt
 viā qua careat deserto. **E**rgo ibi diuertit:
 vtinā esset vel aqua vn̄ reficeret q̄ inde nō
 p̄t exire. **A**lū desertū horribile z timen-
 dū: z tñ deo misertus est n̄ri: z fecit nobis viā
 in deserto: ip̄m dñm n̄rm **I**esum christū: et
 fecit nobis cōsolationē in deserto: mittēdo
 ad nos p̄dicatores verbi sui: z dedit nobis
 aquā in deserto: implet̄ sp̄s sancto p̄dica-
 tores suos: vt fieret ī eis fons aque salētis
 in vitā eternā. **E**t ecce habem̄ hic oia: si nō
 sunt de deserto. **E**rgo proprietatez deserti
 pus cōmēdauit psalm: vt z tu cū audisses
 in q̄ malo esses: si q̄s hic h̄c posses cōsola-
 tioes: vel socioz: vel vie: vel aque: nō tri-
 bueres deserto: sed illi q̄ te visitare dignat̄
 est ī deserto. **S**ic in sancto apparui ti-
 bi vt videre potentia tuā z gloriā
 tuam. **P**rimo sitiuit aia mea z caro mea
 multiplici tibi ī deserto: z ī terra sine via: z
 sine aqua: z sic ī sancto apparui tibi vt vide-
 re potentia tuā z gloriā tuā. **N**isi q̄s primo
 sitiat in isto malo in q̄ est: nunqz puenit ad
 bonū qd̄ ē deus. **A**pparui autē tibi inq̄t ī sa-
 cto. **N**ā in sancto ē magna solatio. **A**ppa-
 rui tibi qd̄ est: **E**t videres me: z iō vidisti
 me: vt viderē te. **A**pparui tibi: vt viderem.
Nō dixit apparui tibi vt videres: s̄ dixit ap-
 parui tibi vt viderē potentia tuā z gliaz tuā.
Uin̄ z ap̄s: **N**ūc autē inq̄t cognoscētes deū
 imo cogniti a deo. **P**rius em̄ apparuistis
 deo: vt possit vobis apparere deo. **E**t vide-
 rez potentia tuā z gloriā tuā. **R**euera ī isto
 deserto: id est ī ista heremo: si tanq̄ ab he-
 remo exigit hō qd̄ sibi saluti est: nunqz vi-
 debit potentia dñi: z gloriā dñi: sed rema-
 nebit siti moritur: nec viā inuenit: nec con-
 solatorē: nec aquā p̄ quā duret in heremo.
Et autē crexerit se ad deum: vt dicat illi ex
 medullis oib̄: **S**itiuit tibi aia mea: z mul-
 tipliciter caro mea: ne forte vel necessaria
 carnis ab alijs petat: z nō a deo: aut nō de-
 sideret illā resurrectionē carnis quā nobis
 p̄mittit deus. **C**ū ḡ se crexerit: habebit nō
 paruas solatioes. **E**cce fr̄es: quō caro no-
 stra: q̄ diu mortalis ē: q̄ diu fragilis ē ante
 illā resurrectionē: habet solatia ista quib̄ vi-
 uum: panē: aquā: fructus: vinū: oleū. **I**sta
 oia solatia z subsidia: si nos deserāt: vtiqz

Alia lra.
 i virtutē.]

durare non possumus: quis nondum receperit caro ista sanitatem illam perfectam: ubi nullam patiet angustiam: nullam indigentiam: sic et anima nostra cum hic est in ista carne inter temptationes et pericula seculi huius adhuc infirma. Habet etiam ipsa solatia verbi: solatia orationis: solatia disputationis. Sic sunt ista anime nostre: quod illa carni nostre. Cum autem resurrexerit caro nostra: ut iam istis non indigeamus: habebit locum quedam et statum incorruptionis sue. sic et anima nostra habebit cibum suum ipsum verbum dei: quod facta sunt omnia. **Et** gratias illi quod modo in hac heremo non nos deserit: siue dando nobis quod necessarium est carni: siue dando nobis quod anime necessarium est: et quanto nos aliquibus necessitatibus erudit: vult ut amplius illum diligamus. **Ne** forte per saginam corrumpamur et obliuiscamur eius subtrahit nobis aliquam que necessaria sunt et atterit nos: ut sciamus quia pater et dominus est: non solum blandiens: sed et flagellans: prepat enim nos cuidam hereditati incorruptibili et magne. Si unam cupiamus: aut unam sellam tuam: aut si quid habes in domo tua cogitas dimittere filio tuo: et ne perdat illud erudis eum. et flagellis eum ad disciplinam corrigis ne perdat nihil tuum: quod et ipse habet dimissus est: sic et tu non vis ut nos erudiat pater noster in flagellis etiam necessitatus. aut tribulationum: qui nobis talem hereditatem daturus est: et que transire non possit: hereditatem enim nobis dabit seipsum deus: ut ipsum possideamus: et ab ipso possideamur in eternum. Ergo in sancto appareamus deo: ut appareat nobis. Appareamus illi in sancto desiderio: ut appareat nobis in potentia et gloria filii dei. **Ad**ultus non apparuit: sunt in sancto: ut appareat et illis. **Nam** multi putant illum tantummodo hominem fuisse: quod predicatur natus ex homine: crucifixus et mortuus: ambulasse in terra: manducasse et bibisse: et cetera egisse que sunt humana: et putant illum talem fuisse quales sunt ceteri homines. **Au**distis autem modo cum euangelium legeret quomodo commendauit maiestatem suam: ego et pater unus sumus. **Ecce** quanta maiestas et quanta equalitas patris: descendit ad carnes propter infirmitatem nostram: ecce quantum dilecti sumus: antequam deus diligeremus. **Si** antequam deum diligeremus tantum ab illo dilecti sumus: ut equalem sibi filium suum homines faceret propter nos: quid nobis seruauit iam diligendum se? Ergo multi nescio quid minimum putant apparuisse in terra filium dei: quia

non sunt in beato sancto: non eis apparet potentia ipsius et gloria ipsius: id est quia nondum sanctificatum habent cor unde intelligant eminentiam virtutis illius: et gratias agant deo quia propter ipsos tantus quo venit: ad quam naturam: ad quam passionem: non possunt videre gloriam ipsius et potentiam ipsius. **Quoniam** melior est misericordia tua super vitas: **Ad**ulte sunt vite humane: sed deus unam vitam permittit: et non illam dat nobis quasi propter merita nostra: sed propter misericordiam suam. **Quid** enim boni egimus: ut illud mereremur? **Aut** que bona facta nostra precesserunt: ut deus nobis gratiam suam daret? **Nullum** quid inuenit iusticias quas coronaret: et non delicta que donaret? **Utrumque** delicta que donauit si punire vellet: non esset iniustus. **Quid** enim tam iustum tanquam ut puniat peccator? **Cum** iustum sit ut puniatur peccator: permittit ad misericordiam ipsius non punire peccatorem sed iustificare: et de peccatore facere iustum: et de impio facere pium. **Ergo** misericordia ipsius melior super vitas. **Quas** vitas? **Quas** sibi homines elegerunt. **Alius** elegit sibi vitam negociandi: alius vitam rusticandi: alius vitam fenerandi: alius vitam militandi: alius vitam illam: alius illam. **Diuerse** sunt vite: sed melior est misericordia tua super vitas nostras. **Ad**ultus est quod das correctis: quod eligunt pueri. **Unam** vitam donas que preponat omnibus nostris quascumque in mundo eligere potuerimus. **Quoniam** melior est misericordia tua super vitas. **Labia** mea laudabunt te. **Non** te laudaret labia mea: nisi me prederet misericordia tua. **Bono** tuo te laudo: per misericordiam tuam te laudo. **Non** enim ego possem laudare deum: nisi mihi donaret laudare se posse. **Quoniam** melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te. **Sic** benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas. **Sic** benedicam te in vita mea. **Jam** in vita mea quas mihi donasti: non in illa quam elegi ego secundum mundum cum ceteris inter multas vitas: sed quam dediisti mihi per misericordiam tuam ut laudarem te: **Sic** benedicam te in vita mea. **Quid** est sic? **Ut** misericordie tue tribuam vitam meam: in qua te laudo: non meritis meis. **Et** in nomine tuo leuabo manus meas. **Leua** ergo manus in oratione: leuauit pro nobis dominus deus noster manus in cruce: et extense sunt manus eius pro nobis. **Ideo** extense sunt manus eius in

cruce: vt manus nre extēdant i bona opa: qz cur ipi^o misericordiā nobis p̄buit. Ecce leuauit ille man^o: z obtulit p nobis sacrificiū deo seipm: z p illud sacrificiū deleta s̄t oīa peccata nra. Leuem^o z nos manus nostras ad deū in p̄ce: et nō cōfundent man^o nostre: leuate ad deū: si exerceant in bonis opibus. Quid em̄ facit q̄ leuat man^o? Cū p̄ceptum est: vt leuatis manib^o oremus ad deū. Ap̄tus em̄ dicit: Leuātes puras manus sine ira z disceptatiōe: vt cū leuas manus ad deum: veniāt tibi in mētē opa tua. Quia em̄ man^o iste leuānt vt impetres qd vis: ipas man^o cogitas in bonis opib^o exercere: ne erubescāt leuari ad deū. In nomine tuo leuabo manus meas. Iste p̄ces nre sunt in hac Idumea: in hoc deserto: i terra sine aqua: z sine via: vbi nob̄ ch̄stus est via: sed nō via de hac terra. In nomine tuo leuabo man^o meas. Et qd dicā: cū leuo manus meas in nomine tuo: Quid petā: Eia fratres qñ leuatis man^o: q̄rite qd petatis. Ab omnipotēte em̄ petitis: aliqd magnū petite: nō qualia petūt qui nōdum crediderūt. Videtis qualia dēt z impijs. Petitur^o es a deo tuo pecuniā: nūquid nō donat eā z sceleratis qui in illū nō credūt: Quid ḡ p magno petiturus es qd donat z malis: S̄ nō tibi displiceat: qz q̄ donat z malis tam frivola sunt: vt et malis donari digna sint: ne tibi quasi magna videant q̄ possunt donari z malis. Bei quidē sunt et oīa dona terrena: sed videte: qz que donat z malis: nō p magno habēda sūt. Est aliqd quod nobis seruat. Logitemus autē q̄ donat z malis: z hinc intelligam^o quid seruet bonis. Que donat malis videte. Donat illis lucem istā. Videte: qz vidēt illā multi z mali. Pluuia q̄ descendit sup terrā: z hinc quāta bona nascunt: z malis unde p̄stat et bonis: dicente euāgelio: Qui solē suū oriri facit sup bonos z malos: z pluit sup iustos z iniustos. Bona ergo ista q̄ nascunt: vel d̄ pluuia: vel de sole a dño quidē nro petere debem^o cū sunt necessaria: s̄ nō ista sola: qz ista dant z bonis z malis. Quid ḡ debem^o petē qñ leuam^o man^o: Quia quō potuit dixit illud psalm^o. Quid est qd dixit: quomō potuit os humanū aurib^o humanis: Quia per ora humana ista dicta sunt: z per quasdam similitudines dicta sūt: quō capere possent oēs infirmi: oēs paruuli. Quid dixit: Quid petiuit: In nomine inqt tuo leuabo man^o meas. Quid acceptur^o: Tanḡ

Alia fra.
† Sicur.

adipe z pinguedine repleat anima mea: Putatis aliq̄ piguedine repleat aia mea: Putat^o aliquā piguedinē carnis desiderasse aiaz istā frēs mei: Nō em̄ s̄ p magno desiderauit vt pigues arietes: vt pigues porci illi mactarent: vt veniret ad aliquaz coq̄naz: vbi inueniret obsonia pinguia vñ saturaret. Si hoc crediderimus: digni sumus q̄ ista audiam^o. Ergo aliqd spūale debem^o intelligere. Habet quādā piguedinē anima nra. Est quedā saturitas piguis sapiētie. Sapiētia em̄ ista aie q̄ carēt marcescit: z oīno ita exules sūt: vt i bonis omnib^o opibus cito deficiāt. Quare cito deficiūt in omnib^o bonis opibus: Quia nō habent piguedinē saturitat^o sue. Audi aplm de pingui aia p̄cipientē vt quisq̄ bñ opef. Quid ait: Hilarē datorē diligit de^o. Pinguis aia vñ esset pinguis: nisi a dño saturaret: Et tñ quātūlibet hic sit pinguis: qd erit in illo futuro seculo q̄ nos pascit de^o: interi i hac pegrinatiōe: Quid erim^o tūc: Nec dici pōt: z fortasse ipaz saturitatē optam^o b̄ qñ leuam^o man^o nras: vbi piguedine sic saturabimur: vt oīno oīs indigētia nra itereat z nihil desiderem^o: qz totū p̄sto nobis erit: quicqd hic desideram^o: quicqd hic p magno amam^o. Iaz p̄res nri mortui sunt: de^o aut viuit. Nō hic potuim^o semp hie patres: Vbi aut sp̄ habebim^o viuū patrē: Ha bētes patriā nostrā: quecūq̄ frena sunt sp̄ ibi esse nō possum^o: z necesse ē vt alij nascantur: z ad h̄ nascant filij cuiū illoz: vt excludant inde parētes suos. Ad h̄ em̄ nascitur puer vt dicat maiori: qd hic agis: Necesse est vt q̄ succedūt z q̄ nascunt: excludāt eos qui se p̄cesserūt. Vbi oēs parit viuim^o: non ibi ē successor: qz null^o decessor. Qualis illa patria: S̄ diuitias h̄ amas: ipse deus tibi erit diuitie tue. Sed amas fontē bonū: qd p̄clari^o illa sapiētia: qd lucidi^o: Quicqd h̄ pōt amari: p omnib^o tibi erit: qui fecit oīa. Tanḡ adipe z piguedine repleat aia meā. Et labia exultatiōis laudabūt nomē tuū. In hac beremo in nomine tuo lauabo man^o meas: impleat aia mea tanḡ adipe z piguedine: z labia exultatiōis laudabūt nomē tuū. Nō em̄ oīo q̄ diu s̄tis: cū s̄tis trāsierit: trāsit oīo: z succedit laudatio. Et labia exultatiōis laudabunt nomē tuū. Si memorat^o sū tui sup strātū meū i diluculis meditabar i te: qz fact^o es adiutor me^o. Strātū suū quietē suā dicit. Quā aliq̄s q̄ctus ē: memor

Alia fra.
† labijs.
† laudabit os
meū.

Alia fra.
† memor fui.
† maturitio.
† meditabor.

fit dei: quādo aliquis quietus est non per quietem dissoluat et obliuiscat deū. Si memor est dei quā quietus est: in actionib⁹ suis in deū meditat. Diluculo enim dixit actiones: quia oīs hō diluculo incipit aliqd agē. Quid g̃ dixit: Si meor sui tui i strato meo: et in diluculo meditabor i te. Si g̃ nō sui meo i strato meo: nec i diluculo meditabor i te. Qui quā ociosus ē nō cogitat deū: i actionibus suis cogitare deū pōt. Qui autē memor ei⁹ ē: quā quiet⁹ ē: in ipō meditat cū agit ne i actōe deficiat: Jō qd adiecit: Et in diluculis meditabor i te: quia fact⁹ es adiutor meus. Etenim nisi de⁹ adiuuet bona opera nra: impleri a nobis nō pōt: et digna debem⁹ opari: id ē tāq̃ i luce: quā xpō demonstrate opamur. Quicūq̃ opatur mala i nocte opat: nō in diluculo: aplo dicēte: Qui inebriant nocte inebriant: et qui dormiunt nocte dormiunt: Hos q̃ diei sum⁹: sobrii sum⁹. Hortat nos vt fm̃ diem ambulem⁹ honeste: sicut in die inq̃t: honeste ambulem⁹. Et iterū: vos inq̃t filij lucis estis et filij diei: nō estis noctis neq̃ tenebrarū. Qui sunt filij noctis: et filij tenebrarū: Qui oia mala operant. Usq̃ adeo filij noctis s̃: vt timeat videri q̃ operant: et q̃ publice operant mala: ideo publice operant: quia multi illa operant q̃ pauci operant i abscondito. Qui autē talia publice operant: sūt quidē in luce solis: s̃ in tenebris cordis. Memo g̃ in diluculo opat nisi qui i christo opat. S̃ q̃ ociosus memor ē christi in ipō meditat i oib⁹ actiōib⁹ suis: et est illi adiutor i bono ope: ne p infirmitatē suā deficiat. Si memorat⁹ sum tui sup strati meū i diluculis meditabor i te: quia fact⁹ es adiutor me⁹. Et i velamēto penarū tuarū exultabo: hilaresco in bonis opib⁹: quia sup me est velamē penarū tuarū. Si me non ptegas: quia pull⁹ sum: milu⁹ me rapiet. Vicit em̃ quodā loco ipse dñs de⁹ n̄ ad hierlm̃ quādā ciuitatē illā vbi crucifix⁹ ē: Hierlm̃ hierlm̃ inq̃t quotiēs volui filios tuos cōgregare tanq̃ gallina pullos suos et nolui. Paruuli sum⁹ g̃: pteget nos de⁹ sub vmbraulo alarū suarū. Quid cū maiores facti fuerim⁹: Bonū ē nob vt et tūc pteget nos vt sub illo maiore sp̃ nos pulli sum⁹. Sp̃ em̃ ille maior est quātūcūq̃ creuerim⁹. Nemo dicat: pteget me cū paruul⁹ sum: q̃si aliq̃ ad tantā magnitudinē possit puenire q̃ sibi sufficiat: sine ptectōe dei nihil es: semp ab illo ptegi velim⁹. Tūc sp̃ in illo magni esse poterim⁹: si sp̃ sub illo paruuli sum⁹. Et i velamēto penarū tuarū exultabo. Agglutina

ta ē aīa mea post te. Vide desiderantē: vide sitientē: videte quō heret deo. Mascat i nobis affect⁹: si iā germinat cōpluat et crescat: pueniat ad tale robur: vt et vos dicat ex toto corde: agglutinata ē aīa mea p te. Ubi ē ipm̃ gluten: Ip̃m gluten caritas est. Caritatē habe q̃ glutine agglutinet aīa tua p deū: nō cū deo: s̃ p deū: vt ille pcedat: tu seq̃r. Qui. n. voluerit deū antecede: p filio suo vult viuere: et non vult seq̃ pcepta dei. p̃pterea et Petr⁹ repulsus ē: quā voluit cōsiliū dare christo passuro pro nobis. Adhuc em̃ infirm⁹ erat Petr⁹: et quāta vtilitas eēt generi hūani i sanguīe christi nō nouerat. Bñs autē q̃ venerat redimē nos et dare precium p nobis: sanguinē suū cepit p̃dicare passionē suā. Expauit Petr⁹ q̃si moriturū dñm quē volebat h̃ sp̃ viuere: quō illuz videbat: quia carnalib⁹ oculis dedit: carnali affectu circa dñm tenebat: et ait illi: Absit a te dñe pp̃t⁹ esto tibi. Et dñs: Redi post me sathanas: non em̃ sapis q̃ dei sūt: s̃ que boīm. Quare: q̃ sunt boīm: Quia antecedere me vis. Redi p me vt seq̃ris me: Ut iā sequēs christuz diceret: Agglutinata est aīa mea post te. Adhuc annectit. Adhuc suscepit dextera tua. Agglutinata ē post te aīa mea: me suscepit dextera tua. Dixit h̃ christ⁹ i nobis: id est i homie quē gestabat p nobis: quē offerebat p nobis: dixit hoc: dicit hoc et ecclesia in christo: dicit i capite suo: quia et ip̃a passa ē hic p̃secutiōes magnas et singillatim etiā mō patit. Quis em̃ perit nēs ad christū: nō varijs tēptatiōib⁹ agitāt: et quotidie agit cū illo diabol⁹ et angeli ei⁹ vt puertat q̃libet cupiditate: q̃libet suggestionē: aut p̃missione lucri: vel terrore dāni: vel p̃missione vite: vel terrore mortis: aut alicuius potētis inimicitijs: aut alicuius potentis amicitijs: Omnib⁹ modis instat diabolus quēadmodum deiiciat: et in p̃secutionib⁹ viuim⁹: et habem⁹ p̃petuos inimicos: diabolū et angelos ei⁹: s̃ nō timeam⁹. Sic sūt diabol⁹ et angeli ei⁹ q̃si milui: Sub illi⁹ galline alis sum⁹: et nō nos pōt p̃tigere. Gallina em̃ q̃ nos ptegit: fortis ē: infirma est p̃pter nos: s̃ fortis ē in se dñs n̄ Jesus christ⁹: ip̃a sapiētia dei. Ergo dicit h̃ et ecclesia: Agglutinata ē aīa mea post te: me suscepit dextera tua. Ip̃i vō iuanū q̃sierūt aīas meā. Quid mihi fecerūt: Quēsierūt aīas meā p̃dē. Utinā q̃rerēt aīas meā vt crederēt me cū: s̃ q̃sierūt aīas meā vt p̃derēt me. Quid facturi: Nō em̃ rapturi crāt glu

Alia f. a. talarū.

Alia f. a. t adbeir.

